

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen
Enheten för försäkring, pension och
Myndighetsstyrning

Stockholm 11 juni 2026

fi.remissvar@regeringskansliet.se
kopia: fi.fma.fpm@regeringskansliet.se

Remiss: Promemorian En myndighet för redovisning och revision (Fi2026/01008)

FAR har erbjudits tillfälle att lämna synpunkter på ovanstående remiss från Finansdepartementet. FAR vill med anledning av detta anföra följande.

FAR:s ställningstagande

FAR tillstyrker att Revisorsinspektionen (RI) byter namn till Myndigheten för redovisning och revision.

FAR tillstyrker i stort förslagen till författningsförändringar. FAR vill särskilt framhålla att inrättandet av en ny myndighet för redovisning och revision utgör ett värdefullt tillfälle att tydliggöra och samla myndighetens uppdrag i en samlad instruktion.

I dag framgår delar av myndighetens ansvar av olika lagar och förordningar, vilket riskerar att skapa en fragmenterad bild av uppdraget. Genom att i möjligaste mån samla och tydliggöra myndighetens uppgifter i en och samma förordning skapas bättre förutsättningar för en effektiv och ändamålsenlig verksamhet. Det bidrar samtidigt till ökad överskådlighet och tydlighet – både för myndigheten själv och för externa intressenter såsom näringslivet och samhället i stort.

FAR anser dock att instruktionen för myndigheten och dess särskilda beslutsorgan bör få en annan utformning i vissa avseenden. FAR utvecklar synpunkterna på instruktionen i det följande.

FAR vill därutöver fästa uppmärksamheten på tre strategiska områden.

- Fördelningen av ansvaret för utvecklingen av god redovisningssed mellan Nämnden för god redovisningssed och Rådet för hållbarhets- och finansiell rapportering.
- Skillnaderna mellan tillsyn över revisorer och redovisningsnormgivning, särskilt när det gäller att utveckla god sed inom såväl revision som redovisning på ett ändamålsenligt sätt.
- Finansieringen av och resursanvändningen i myndigheten.

Utvecklingen av god redovisningssed i den nya myndigheten

FAR tillstyrker att Bokföringsnämndens (BFN:s) uppgifter överförs till ett särskilt beslutsorgan inom myndigheten, benämnt Nämnden för god redovisningssed. FAR tillstyrker att Nämnden inom myndighetens ansvarsområde ska besluta om allmänna råd, vägledningar och uttalanden samt yttra sig till domstolar och myndigheter om innebörden av god redovisningssed.

FAR välkomnar också att det av instruktionen för myndigheten ska framgå att den ska verka för att regelverket på redovisningsområdet är enkelt och anpassat för de som ska upprätta och använda redovisningen.

Enligt promemorian ska Nämnden självständigt bestämma inriktningen på sitt arbete. Nämnden ska ansvara för sina beslut inför regeringen och varje år avlämna en skriftlig rapport till regeringen med en redovisning av normgivningsarbetets resultat och inriktning under föregående år. I övrigt bör Nämnden enligt förslaget ansvara för sin verksamhet inför myndighetens ledning.

FAR tillstyrker dessa förslag och välkomnar att Nämnden självständigt ska bestämma inriktningen på sitt arbete.

När det gäller arbetet i Nämnden vill FAR hänvisa till vår skrivelse av den 20 februari 2026 till Finansdepartementet och finansmarknadsminister Niklas Wykman. Den strategiska målbilden för en stark och kvalificerad statlig normgivning för redovisning bör enligt FAR baseras på:

- hög kompetens,
- tillräckliga resurser,
- en transparent och öppen process,
- en systematisk omvärldsanalys, och
- en strukturerad och professionell samverkan med berörda intressenter

FAR välkomnar därför att det av förslaget till 2 § första stycket sjunde punkten i instruktionen för myndigheten framgår att myndigheten ska följa utvecklingen inom myndighetens ansvarsområde och särskilt beakta nya nationella och internationella förhållanden som har eller kan få betydelse för tolkningen och utvecklingen av god redovisningssed.

FAR välkomnar också att det av förslaget till 21 § i instruktionen för myndigheten uttryckligen framgår att ledamöter i Nämnden för god redovisningssed ska ha särskild kunskap och erfarenhet i frågor om god redovisningssed.

För att säkerställa att såväl Nämnden som myndigheten har tillräcklig kompetens för att kunna följa utvecklingen på redovisningsområdet behöver konkreta åtgärder vidtas. FAR föreslår att:

- Antalet ledamöter med dokumenterad och djup redovisningskompetens utökas i Nämnden, dock utan att den får fler ledamöter. En kravprofil för Nämndens ledamöter bör tas fram.
- Myndigheten rekryterar medarbetare med specialistkompetens på redovisningsområdet, till exempel BFN K3, IFRS och digital utveckling.
- Myndigheten antar en plan för samverkan med intressenter, exempelvis genom projektgrupper, expertpaneler och dialoger. FAR föreslår även att det av instruktionen uttryckligen bör framgå att myndigheten och Nämnden ska ha en transparent och öppen normgivningsprocess samt en strukturerad och professionell samverkan med berörda intressenter.

Fördelningen av ansvaret för utvecklingen av god redovisningssed

Av nulägesbeskrivningen i promemorian framgår inte att BFN, Finansinspektionen (FI) och Rådet för hållbarhets- och finansiell rapportering (Rådet) har ett delat ansvar för utvecklingen av god redovisningssed. Bestämmelsen i 8 kap. 1 § bokföringslagen (BFL), som pekar ut BFN och FI som redovisningsnormgivare, behöver läsas tillsammans med förarbetena till BFL. Där beskrivs arbetsfördelningen mellan BFN och Rådets föregångare Redovisningsrådet, vilken är grunden för dagens uppdelning, se prop. 1998/99:130 s. 190 och följande sidor.

Denna innebär att Rådet ger ut rekommendationer och uttalanden för svenska juridiska personer vars värdepapper är noterade på reglerad marknad i EES-området. Utgångspunkten för Rådets normgivning är IFRS redovisningsstandarder och årsredovisningslagen (ÅRL). BFN ansvarar för utvecklingen av god redovisningssed i onoterade företags offentliga redovisning samt löpande bokföring.

Förslaget till ändring av 8 kap. 1 § BFL i promemorian innebär att BFN:s uppgifter överförs till Myndigheten för redovisning och revision. I promemorian sägs inte uttryckligen att Rådet för hållbarhets- och finansiell rapportering fortsatt ska ha mandat att uttala sig om de noterade bolagens rapportering.

Såvitt FAR förstår är syftet med förslagen i promemorian att genomföra organisatoriska förändringar av statens redovisningsnormgivning, inte att förändra statens respektive Rådets ansvarsområden för utvecklingen av god redovisningssed. För att undvika osäkerhet är det dock enligt FAR viktigt att detta kommer till uttryck på lämpligt sätt i lagstiftningsärendet.

Utvecklingen av god revisorssed och god revisionsred

Av 3 § första stycket fjärde punkten revisorslagen (2001:883) framgår att RI ska ansvara för att god revisorssed och god revisionsred utvecklas på ett ändamålsenligt sätt.

Motsvarande krav framgår inte av den nu gällande förordningen (2007:1077) med instruktion för RI. I förslaget till instruktion för Myndigheten för redovisning och revision föreslås inte heller något sådant krav. I förslaget till 2 § första stycket sjunde punkten i instruktionen finns ett krav såväl vad gäller redovisning och revision att följa utvecklingen. Däremot begränsas uppgiften i 2 § första stycket elfte

punkten i förslaget till instruktion att utarbeta allmänna råd, vägledningar och uttalanden till redovisningsområdet.

FAR anser att det finns behov av att myndigheten ger uttryck vad som är god sed på revisionsområdet i högre grad än vad som är fallet i dag. RI har historiskt sett varit återhållsam med sådan vägledning. I stället har praxisutvecklingen i hög grad skett genom Tillsynsnämndens beslut. De är givetvis av stor betydelse. Samtidigt är det så att revisorer inte enbart är hjälpta av att få förklarat vad som är ”dålig sed”. FAR anser därför att 2 § första stycket elfte punkten i instruktionen för myndigheten bör formuleras så att myndigheten ska utarbeta allmänna råd, vägledningar och uttalanden på såväl redovisnings- som revisionsområdet.

Ett exempel på ett område där det finns ett stort behov av vägledning för revisorer gäller tillämpningen av reglerna om penningtvätt. Tillsynspraxis är en illustration av de utmaningar som revisorer ställs inför vad avser dagens regelverk.

EU antog 2024 ett nytt regelpaket om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Paketet innebär den största reformen på området på flera decennier och består av en helt ny penningtvättsförordning och ett nytt direktiv. Den nya penningtvättsförordningen ska, med vissa undantag, börja tillämpas från och med juli 2027. I samband med den nya förordningen har EU också inrättat en ny myndighet, AMLA, med säte i Frankfurt. Det nya penningtvättsdirektivet ersätter det tidigare direktivet från 2018 och kompletterar förordningen. Direktivet syftar bland annat till att skapa enhetliga nationella strukturer och tillsynsmodeller och stärka informationsutbytet. Den nya myndigheten AMLA har flera uppgifter, bland annat att ta fram bindande föreskrifter och vägledningar för de verksamheter som omfattas av penningtvättsregelverket.

Det framgår inte av förslaget till instruktion för Myndigheten för redovisning och revision att den ska arbeta med penningtvätsfrågor. FAR anser att, inte minst mot bakgrund av EU:s nya regelverk, det krävs att myndigheten aktivt ska arbeta med vägledning på området. Det är inte tillfredsställande att fortsätta att utveckla praxis enbart genom beslut i Tillsynsnämnden. FAR anser därför att det ska framgå av instruktionen att myndigheten ska ge vägledning på detta område för revisorer.

Tillsynsnämnden för revisorer

FAR tillstyrker att Tillsynsnämnden för revisorer ska vara ett särskilt beslutsorgan.

Ingen ändrad sammansättning av Nämnden föreslås jämfört med i dag. Tillsynsnämnden ska liksom i dag bestå av en ordförande och åtta andra ledamöter. En av ledamöterna ska vara vice ordförande. För andra ledamöter än ordföranden ska finnas ersättare. Ordföranden och vice ordföranden ska vara jurister och ha domarerfarenhet. Av de övriga ledamöterna ska två vara auktoriserade eller godkända revisorer. Övriga ledamöter ska, såsom är fallet i dag, ha erfarenhet av verksamhet som berörs av revision.

Enligt förslaget till 9 § i instruktionen är Nämnden beslutsför även om ingen revisor deltagit i beslutet. Det är inte tillfredsställande. FAR anser att det bör krävas att åtminstone en revisor har deltagit för att Nämnden ska anses beslutsför.

FAR anser vidare att en ändrad sammansättning i Tillsynsnämnden bör övervägas. Eftersom den goda seden ska avspegla det tillvägagångssätt som omsorgsfulla och erfarna revisorer tillämpar, bör en majoritet av ledamöterna i Tillsynsnämnden vara revisorer. En jämförelse kan göras med sammansättningen i advokatsamfundets Disciplinnämnd, som består av elva ledamöter. Åtta ledamöter utses av Sveriges advokatsamfund och tre ledamöter av regeringen.

Enligt FAR framstår det vidare som otillräckligt att övriga ledamöter, dvs. andra än ordförande och vice ordförande samt revisorer, endast behöver ha erfarenhet av verksamhet som berörs av revision. För att kunna avgöra om en revisor följt god sed krävs god kännedom om regelverken för revision och deras tillämpning. Det kan därför ifrågasättas om inte kraven på övriga ledamöter bör skärpas. Förslaget till 21 § i instruktionen för myndigheten att ledamöterna i Nämnden för god redovisningssed ska ha särskild kunskap och erfarenhet i frågor om god redovisningssed kan tjäna som utgångspunkt.

FAR anser att Tillsynsnämnden för revisorer bör ges en sammansättning som i högre grad speglar de kompetensområden som tillsynen omfattar. Utöver kvalificerad juridisk kompetens krävs gedigen erfarenhet inom revision samt en bred förståelse till exempel för det finansiella ekosystemet och frågor kopplade till bolagsstyrning. Det är även av stor betydelse att nämnden besitter kvalificerad ekonomisk kompetens från de yrkesområden som utgör centrala aktörer inom området, med representation såväl från näringslivet som från akademien. En sådan sammansättning stärker förutsättningarna för en väl avvägd, kvalificerad och effektiv tillsyn. FAR anser därför att dessa kompetensprofiler tydligare bör avspeglas i nämndens sammansättning.

FAR föreslår därför att kravet att övriga ledamöter i Tillsynsnämnden för revisorer ska ha erfarenhet av verksamhet som berörs av revision ändras till ett krav på särskild kunskap om och erfarenhet av tillämpningen av god revisionssed och god revisorssed eller de kompetensområden som tillsynen omfattar.

Skillnaderna mellan tillsyn över revisorer och redovisningsnormgivning

Som framgår av 6 § i förslaget till instruktion ska Tillsynsnämnden för revisorer bland annat besluta om disciplinära åtgärder mot revisorer. Om en revisor överklagar ett beslut om disciplinär åtgärd till domstol är myndigheten motpart, vilket motsvarar dagens situation. Det innebär i praktiken att myndigheten utgår från Tillsynsnämndens bedömning och skäl för beslutet vid processen i domstol.

Vidare framgår av 12 § i förslaget till instruktion att Nämnden för god redovisningssed bland annat ska yttra sig till domstolar och myndigheter om innebörden av god redovisningssed. Det motsvarar vad som gäller i dag för BFN. En genomgång av yttranden visar att det gällt olika rättsfrågor och rättsområden, bland annat sambandet mellan redovisning och beskattning, aktiebolagsrätt, med flera. Bedömningen av vad som är god redovisningssed är ofta ett led i bedömningen av den primära rättsfrågan.

Genom att BFN inordnas i RI kommer dessa funktioner att hanteras inom en och samma myndighet och de särskilda beslutsorganen knutna till myndigheten. FAR vill i anledning av detta framhålla två förhållanden som är viktiga att beakta för att upprätthålla gränsdragningen mellan tillsyn över revisorer och redovisningsnormgivning.

Den första är att tillsyn över revisorer och beslut om disciplinära åtgärder avser myndighetsutövning mot enskild. Bedömningen tar sikte på att avgöra om revisorn avvikit från den goda seden i det konkreta fallet. När BFN historiskt har yttrat sig till domstolar och myndigheter om innebörden av god redovisningssed har BFN inte tagit ställning till om redovisningen varit rätt eller fel i det konkreta fallet. Det är enligt FAR viktigt att denna skillnad upprätthålls.

Det andra förhållandet att beakta är att tillsyn över revisorer är en form av metodtillsyn. Det innebär bland annat att bedömningen av vad som är en väsentlig avvikelse från god revisionsstandard utgår från tillämpliga revisionsstandarder och etablerad revisionsmetodik. En väsentlig del av revisionen är att fastställa väsentlighetsnivåer vid granskningen av redovisningen. Det innebär att tillsynen också ska inriktas på att pröva om revisorns antaganden och bedömningar är rimliga, inte om redovisningen är rätt eller fel eller om det skett en avvikelse från god redovisningssed. Om det föreligger ett väsentligt fel i redovisningen bedöms utifrån i vilken grad användaren av information kan påverkas av felet eller utelämnandet av informationen.

Finansiering och resursanvändning

Av promemorian framgår att myndighetens verksamhet avseende revisorstillsyn ska, liksom i dag, finansieras genom avgifter från revisorer. Avgifterna får även i fortsättningen disponeras av myndigheten. Verksamheten avseende Nämnden för god redovisningssed, ska liksom i dag, finansieras genom ett förvaltningsanslag i statens budget. Det sägs (s. 90 i promemorian) att avgifter inte bör få tas ut för verksamheten i Nämnden för god redovisningssed. FAR välkomnar detta klargörande.

När det gäller finansieringsramen framgår av regeringens beslut om inordnandet av BFN:s verksamhet i RI att den ska genomföras kostnadseffektivt och hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Av förslaget till instruktion för myndigheten framgår att myndighetens ledning ansvarar inför regeringen att såväl Tillsynsnämnden för revisorer som Nämnden för god redovisningssed tilldelas resurser för sin verksamhet samt att verksamheten bedrivs författningsenligt och effektivt och redovisas på ett tillförlitligt sätt.

År 2025 hade RI intäkter i form av avgifter om cirka 43 miljoner kronor medan BFN:s anslag uppgick till cirka 14,8 miljoner kronor. När det gäller effekter för staten och myndighetsorganisationen sägs i promemorian (s. 93) att på sikt bedöms en effektivisering uppnås genom gemensam myndighetsledning, delade administrativa funktioner, samordnade upphandlingar, ett samlat hyresavtal och möjligen även lägre avgifter till Statens servicecenter. Enligt promemorian är dock effektiviseringsvinsternas omfattning svår att kvantifiera i nuläget.

FAR välkomnar givetvis en effektivisering av myndigheters verksamhet. FAR har i olika sammanhang uttryckt oro för att anslagen till BFN är otillräckliga. Det är därför angeläget att den nya myndigheten inför sina anslagsäskanden gör en djupgående analys av vilka resurser som krävs för att utveckla en modern och robust redovisningsnormgivning.

FAR noterar att BFN i dag lägger betydande resurser på verksamhet som inte framgår av BFN:s instruktion. Det gäller särskilt information till småföretagare (år 2025: 4 975 000 kronor) samt digital hantering av finansiell information (år 2025: 905 000 kronor). Av förslaget till instruktion för Myndigheten för redovisning och revision framgår inte någon av dessa uppgifter.

FAR anser att det bör klargöras om och i vilken utsträckning sådana uppgifter ska fullgöras av myndigheten och resurser tilldelas för sådana uppgifter, särskilt med beaktande av de begränsade resurser som finns för redovisningsnormgivningen genom anslag.

FAR

Claes Norberg
Redovisningsexpert